

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A SARUTLAN KÁRMELITA NŐVÉREK BARÁTAINAK

MAGYARSZÉK • 2026/1. SZÁM

ISTEN ELŐTT - KRISZTUSSAL - MINDENKIÉRT

*„...tudjuk: a régi embert bennünk azért feszítették meg vele együtt, hogy (...)
ne szolgáljunk többé a bűnnek” (Róm 6,6)*

*A megtisztult szív örömét és a feltámadott Úr békéjét kívánjuk
minden Kedves Olvasónknak!*

Angéla nővér és a kármelita nővérek közössége

SZERETET AZ ISTEN

„Isten a szeretet” (1Jn 4,8). A Szeretet jött el közénk, aki testté lett és közöttünk élt. Ő, akinek képére és hasonlatosságára teremtettünk.

Eljött Jézus Krisztus, hogy kinyilvánítsa nekünk az Atya akaratát: hogy megtanuljunk szeretni, hasonlóvá válni hozzá. Kiüresítette önmagát, és szeretete által minket is arra tanít, hogy kiüresedjünk, és egyedül az Atyára vágyakozzunk.

A szeretet felülről való ajándék, de a benne való növekedéshez szükség van a mi készségünkre, tanulni akarásunkra is.

Látjuk Jézust megszületni az istállóban, menekülni Egyiptomba, szemlélhetjük názáreti rejtett, csendes életét. Megtanít bennünket, hogyan ismerjük fel a rosszra csábító kísértést, és miként utasítsuk vissza. Mutatja az utat az Atya felé – ő maga az Út (Jn 14,6). Nem vagyunk egyedül, mert „rajta” járhatunk, Őt követhetjük. Velünk az Isten (Mt 1,23).

Életével felkészít minket a mindennapok küzdelmeire, hogy akarjuk élni az ajándékba kapott életet, és felfedezzük a bennünk és a világban elrejtett kincseket.

„A szeretetet arról ismerjük fel, hogy Ő életét adta értünk” (1Jn 3,16). Váltságul. Hogy életünk kiteljesedhessen a Szeretben.

Fölfedezem-e ezt az ajándékot? Meglátom-e saját életem kincsét? Látom-e a másik emberben az elrejtett kincset? – Mennyire nehéz! Mennyire nehéz elhinnem, hogy Isten ezt a tökéletlen, bűnre hajló embert választotta ki, aki én vagyok.

Ő azonban mindannyiunkat betakar szeretetével, hogy beföldje bűneinket, szívünket krisztusi érzülettel itassa át.

Krisztus értünk szenvedett, és megmutatta – ma is megmutatja – a szenvedés értékét. Nehéz azonban meglátni ezt a kincset, amely a szeretetben való növekedésünket szolgálja, amikor egy számunkra kedves személy szenvedését látjuk. Vagy amikor el kell hinnünk, hogy szeretve vagyunk, értékesek vagyunk akkor is, ha betegséggel vagy fogyatékossággal élünk.

Jézus így imádkozott szenvedése előtt: „Értük szentilem magamat, hogy ők is szentek legyenek az igazságban” (Jn 17,19). Az igazságban tud szentté tenni minket – úgy, ahogy vagyunk.

Mi az igazság? – kérdezhetjük Pilátussal. De talán jobb azt kérdezni: Ki az igazság? Ki az igaz ember? Az igazság maga Jézus Krisztus (Jn 14,6), aki igaz emberré tud alakítani minket. A Biblia szerint az igaz ember (görögül dikaios) nem tökéletesen bűntelen személy, hanem az, aki hite által Isten igazságának részese, és Őhöz menekül. Az igaz ember hite által él, bízik Istenben. Naponta többször is eleshet, de az Úr támogatja és fölemeli őt. Minden felállásunk, minden újrakezdésünk döntés a Szeretet mellett, és teljes ráhagyatkozás Istenre.

A szeretet el van rejtve a szívünkben – minden ember szívében –, és életünk végéig képes növekedni. De az Isten által elvetett magot nekünk kell öntözni (imádsággal), táplálni (a Szentírás olvasásával), és a kibújó, zsenge hajtást karóhoz – lelki kísérőhöz – erősíteni.

Isten segítségével, Szentlelke által fedezhetem fel szenvedésemben az értéket, és fogyatékosságomban, hiányaimban az erőt (vö. 2Kor 12,10). Mindezek kincsek lehetnek, ha a kereszt felől, Istennel együtt szemlélem őket. Mennyire nehéz! Emberi erővel nem vagyok rá képes. A mai világban a tökéletes, szép, egészséges, erős embert tartják értékesnek.

Isten azonban új utat mutatott nekünk. Arra hív, hogy mi is képesek legyünk életünket adni másokért, odaadni azt, amink van. Hogyan lehetséges ez? Egy mosollyal. Egy szelíd szóval. Segítő szándékkal. Félreértik? Nem baj. Meglátják a hibáimat, esetleg a tévedésemet? Nem baj. A szeretet útja az alázat útja. Tanulnom kell. Jézus szelíd és alázatos szívű, és nekünk ajánlkozza az Ő szívét. Ott tudom befogadni ezt a kincset, ahol vagyok, abban, amit a jelenben élek.

Bízunk bennünk, hisz bennünk, hogy taníthatók vagyunk. A szeretet gyümölcseit – öröm, békesség, türelem, kedvesség, jószág, hűség, szelídség és önmegtartóztatás – másoknak kell észrevenniük rajtunk (vö. Gal 5,22–23). Ez munka. Ez az én áldozatom. Minél inkább megnyitjuk a szívünket a Szeret felé, annál inkább ki tudja árasztani – rajtunk keresztül is – az Ő szeretetét a világba. Ezt mondja: „nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért” (1Jn 3,16).

A szeretet azt is jelenti: Jó, hogy vagy. Akarom, hogy legyél. Micsoda áldozatkészséget kíván ez részünkről! Kimondani és megmutatni minden ember felé – Istenhez hasonlóan – személyválogatás nélkül.

Isten adja a szeretetét, örködik felettünk, kopogtat szívünk ajtaján, hogy befogadhassuk, és növekedhessen bennünk. Engedjük, hogy szeretete rajtunk keresztül is kiáradhasson ebbe a megsebzett világba, hogy egyre többen elfogadják önmagukat olyannak, amilyenek Isten teremtette őket.

Isten gyógyító és irgalmas szeretete legyen erőnk és békénk forrása.

Szent Családról nevezett Angéla nővér

A FELTÁMADÁS AGÓNIAJA

„Azért küzdök, hogy értelmet adjak életemnek, noha az tele van fekete lyukakkal, értelmetlenséggel. A hit lehetővé teszi, hogy valódi munkát végezhessenek magamon mások segítségével. Nem csupán a pszichológusok szakkifejezése szerinti gyászunkat, hanem húsvéti munkát. Húsvéti munkát végezni, melynek lényege, hogy valamilyen módon túllépjek a szenvedések megrázó időszakán, és apránként felfedezzem, miként tudnám másféle módon elfogadni a valóságot.” (idézet Xavier Thévenot, Van-e értelme a szenvedésnek? c. könyvéből)

A gyászmunkáról sokat beszélünk, de nagyon lényeges ez a húsvéti munka is. A magam életében is azt látom, hogy *a feltámadásnak is van agóniája*. Az nem olyan egyszerű. Néha azt szeretnénk, hogy csak egy csettintés, és máris minden rendben van. Nem! Ki kell várnom, meg kell szenvednem, míg lassan-lassan minden rétegemet újra átjárja az élet. A fájdalom és a szenvedés nem ugyanaz. A fájdalom az ember testi állapotára utal. A szenvedés egy másik dimenziót mutat föl: mi a reakcióm a fájdalomra. Minden szenvedés egy tudatosan és tudattalanul „megdolgozott” fájdalom. A fájdalomnak a szenvedés ad személyes tartalmat, emberi mélységet. A szenvedés kifejezésére használt *paschó* görög szó jelentése: elviselni, eltűrni, hordozni tudni. *A szenvedés által fölvetett kérdések kiragadnak bennünket a nyugalmas élet automatizmusáiból.* [...]

Az Újszövetségben a Krisztussal megosztott szenvedésről írt igeverseket gyakori olvasással, memorizálással bensővé tehetjük, s erőforrásainkká válhatnak a szenvedés idején: „Jól-lehet ő a Fiú, szenvedéseiből tanulta meg az engedelmességet, és miután tökéletességre jutott, örök üdvösség szerzőjévé lett mindazok számára, akik engedelmeskednek neki.” (Zsid 5,8) „Mert amilyen bőséggel részünk van Krisztus szenvedéseiben, olyan bőséges Krisztus által vigasztalásunk is.” (2Kor 1,5) „Krisztus is szenvedett értetek, és példát adott nektek, hogy nyomdokába lépjete.” (1Pét 2,21)

A hitünk lehetővé teszi, hogy *a szenvedésben ne ejtsen rabul az érthetlenség és értelmetlenség érzése*. A hit ad elég erőt ahhoz, hogy megértsem, Isten velem van, mellettem áll, és segít, hogy bátran vívjam meg harcomat. Gyakran eszembe jutnak Rilke Ősz című versének utolsó sorai: „De Egyvalaki van, ki mind e / hullást / kezében tartja lágyan, szüntelen.”

Egy civilizációtól elzárt törzs életmódjának vizsgálata során a kutatók egy nagyon érdekes „trauma-feldolgozási módot” figyeltek meg. Ha valakinek valami fájdalma, szomorúsága volt, amit szeretett volna megosztani a közösség többi tagjával, hogy könnyítsen a lelkén, ezt háromszor tették számára lehetővé. Összegyűltek a törzs tagjai, s három alkalommal figyelmesen, együttérzőn meghallgatták a történetét. Mély empátiával reagáltak a megosztott traumatikus eseményre, de többször már nem adtak lehetőséget az újramesélésre. Vajon miért? Öntudatlanul is ráéreztek arra, hogy *az ismételt elmesélések stabilizálják a történetet*. A többszöri ismétléssel újra

és újra átélem a traumát, s ahelyett, hogy múlttá tenném, bebetonozom. Pedig a túléléshez minden fájdalmat, veszteséget előbb-utóbb múlttá kell tenni. Ennek a lezárási folyamatnak szakaszai vannak. Az elszenvedett fájdalmat a feldolgozás során újból mélyen átélem, tudomásul veszem, elgyászolom, és végül elengedem. Csak így tudok tovább lépni. És még egy kiegészítés az előzőekhez. Érdekes a falusi ember bölcs tanácsát is figyelembe venni: egyszerre csak egy nyúl után fuss! Vagyis: ne egyszerre zúdítsd minden problémádat se másokra, se magadra, hanem egynek eredj a nyomába. Egyenként fűzd föl őket, mint egy lánc szeméit. Ha egyet megoldottál, ez lendületet és bátorságot ad a következőhöz.

(Részlet a *Vigasztaló Szentlélek*-ről nevezett Mirjam nővér OCD: Megtérésről megtérésre című könyvéből)

NEM HÁTRÁLTAM MEG V.

Kinga nővér (1973-2009) 1998-ban lép be a pécsi Minden-szentek Kármelbe. 2006-ban fedezik föl, hogy szervezetében elhatalmasodott a rákbetegség. Ekkor kezdi el írni naplóját. Elisabeth nővér, akinek a magyar Kármel újra indulása nagyban köszönhető (1990-es évek), Kinga nővér példaképe. Elisabeth nővér Franciaországból érkezett Magyarországra, hogy segítse az éledező magyar kármelita közösséget. Életét adta azért a kis „Krisztus-kollégiumért”, amit ma (női) magyar Kármelnek hívunk. Elisabeth nővér is, akárcsak Kinga nővér, rákban halt meg. – Folytathatjuk-e a földön egy másik ember küldetését? Szenvedhetünk-e másokért, ahogyan Krisztus tette, ezzel bekapcsolódva a megváltás művébe? – Kinga nővér mint jelölt, aki még szerzetesi nevet sem kapott, ott állt Elisabeth nővér halálos ágyánál, látta őt meghalni, válaszolt egy neki fölített kérdésre, amelyet csak ő hallott a szívében.

Folytatod-e?

Amikor Elisabeth nővér halálos ágya mellett álltunk, hirtelen szíven ütött: Elisabeth nővér helyettem szenved, értem szenved! – És éreztem egy meghívást. Isten olyan titokzatosan intézi dolgait, másképpen, mint ahogy mi azt elképzeljük. Ő megígért tizenöt évet Elisabeth nővérnek és meg is adja, de szabadon, ahogy Neki tetszik. – Judit, vállalod-e, folytatod-e ezt a tizenöt évet? Vállalod-e, befejezed-e ezt a munkát? – Nem tudom megfogalmazni, nem is értem, de egy erős hívást éreztem, amire teljes szívemből igent mondtam. Ma sem tudom, mit jelent ez, hiszen én Kinga vagyok és nem Elisabeth. Nem tudok, és nem akarok a helyébe lépni. Nekem a magam életét kell élnem és a magam útját kell járnom. Nekem Kingának kell lennem, aki Isten szívében öröktől fogva élt. Én nem tudok semmit hozzátenni Elisabeth nővér életéhez. Teljes volt, befejezett. – Mégis, mi volt ez a hívás? Mire mondtam igent? És miért volt fontos az elmúlt tíz év minden napján anélkül, hogy megfélekedhettem volna róla? Miért lenne rám

szükség ebben az egész dologban, hiszen Elisabeth nővér a mennyből ugyanúgy vagy még hatékonyabban elláthatja feladatát, akár tizenöt évig, akár ezer évig vagy az idők végéig? Miért? – Azt hiszem, már akkor tíz éve is, most meg talán még jobban azt gondolom: Vállaltam, hogy folytatom szenvedéseit. Ő már jól van, boldog az Isten jobbán. Ő szenvedett értem, most én szenvedek, szenvedhetek valakiért vagy valakikért. – Miért? Meddig? Hogyan? – Isten titka. Nem tehettem mást, mint hogy igent mondjak az Ő hívására. Hiszen mindent fölöttem erre, hogy Istent megnyerhessem és szeretetében maradhassak.

Az Ő szeretett gyermeke vagyok

Szeretném, ha Jézus annyira betöltene,
hogy mindig Őt tudjam nézni,
Őt lássam, Őt hallgassam,
hogy valóban Ő kerüljön a középpontba!
Szeretném én magam is hallani az Atya hangját,
hogy az Ő szeretett gyermeke vagyok!

KERESZTES SZENT JÁNOS FÉNYÉBEN

Mit tesz [Lisieux-i Szent] Teréz [...] az elhagyatottságban? A belső ima terén lelki szárazságot él meg: „Jézus nem mond nekem semmit...” – írja. Ekkor fedezi fel Keresztes Szent Jánost.

Hogyan talált rá? Nem tudom pontosan, valószínűleg a noviciátusban; akárhogy volt is, megtalálta a párizsi kármelita nővérek fordítását, és rávetette magát. Tizenhat vagy tizenhét éves korában Teréz Keresztes Szent Jánosból élt, *A Kármelhegy útjából* és *A szellemi páros énekből*.

Mit ad neki Keresztes Szent János? Azoknak a megérzéseknek a megerősítését, amit a lelkében érez, az Isten végtelen szeretetére vonatkozó megérzéseit. Tanácsokat is ad neki a testvéri szeretetben, a szeretetben való fejlődésre vonatkozóan. A zsolozsmás könyvében őriz egy szentképet, amelyre rámasolta a Szent egyik szövegét: Egy érzélem akkor jó, amikor Isten felé irányít.

Teréz ebből a tanításból él, oldalakat tanul meg kívülről a Szenttől, olvassa *Az élő szeretetlángot*, és ez teljesen megfelel a lelkének. Később ezt írja: „Ő, mennyi világosságot merítettem Keresztes Szent János atyánk műveiből!” Talál egy dogmatika könyvet is, amely segítette kissé fejleszteni kateketikai tudását, de mindenekelőtt Keresztes Szent János táplálta a lelkét.

Kötelességteljesítésében állandó hűségről tesz tanúságot, és mindezt egy olyan környezetben, amely nem felel meg annak, amit lelke mélyén érez. Az általa hallott prédikációk megfelelnek saját korának, kétségtelenül a nagy igazságokra épülnek, de elsősorban az igazságosság eszméje körül forognak. A prédikált lelkigyakorlatok számára nagyon kínosak... – írja –, mert ellenében állnak azzal, amit lelkében érez, a benne lévő meglátásokkal, az őt irányító világossággal, és mindazzal, amit maga körül hall és lát a gyakorlati életben.

Hűségből megpróbálja gyakorolni a szokásban lévő önmegtartóztatásokat. Egy szeggyel ellátott kis keresztet hord, de azonnal be-

teg lesz miatta, s megérti, hogy Isten nem ezt kívánja tőle. Ugyanakkor környezete nem nagyon figyel rá, mert fiatal és erős. Egy nap az egyik nővér azt mondja a perjelciónak: „El fogjuk veszíteni Teréz nővér egészségét!” A főző nővér ugyanis minden maradékot, a romlottat is Teréz nővérnek adja, mert ő sohasem panaszkodik. Rendkívüli hűséget állapítanak meg nála.

Teréz Keresztes Szent János írásaiból él, ugyanakkor alapvető szorongások kezdik gyötörni. Ő maga mondja: „Ha kiszolgáltatjuk magunkat a szeretetnek, kiszolgáltatjuk magunkat minden szorongásnak”. Megvallja, hogy „egy alagútban van, ahol nincs meleg, sem hideg”, ahol semmit sem érez. Így részletezi: „Csak azt a fényt látom, amely Urunk elfátyolozott arcáról hull”. Teréz majdnem teljes lelki szárazságon megy át, ennek ellenére kitart a belső imában... még akkor is, ha olykor belealszik, mert éjszaka nem tudott aludni a hideg miatt, amelytől saját szavai szerint „halálosan szenvedett.”

1891-ben egy ferences szónok atya tartja a lelkigyakorlatot, és nagy öröme megérti őt. Amikor más lelkigyakorlatvezetőnek kifejtette Istenre vonatkozó vágyait, szeretet utáni vágyát és Istenre vonatkozó megvilágosodásait, ezzel küldték el: „Leányom, legyen jó apáca, de ne törjön ilyen magasra!” Ez hitelesen tükrözi a korabeli szemléletet. Egyedül ez a ferences atya biztatja, és ahogy mondja, „elindítja a Szeretet útján”. Ebben az 1891-es évben megtisztulása egy része befejeződött.

A Szeretet-Isten: bizonyosság az éjszakában

Valamivel később nővére, Ágnes anyja, aki perjelno lett, Gonzagáról nevezett Mária Anya mellé adja őt segítőként a novíciák képzésében, akik között 1894-ben ott van nővére, Céline is. Éppen a noviciátus teszi lehetővé Teréz számára, hogy kifejtse tanítását, amit különben sohasem fogalmazott volna meg. Kötelessége lévén, hogy szóljon nővéreihez, azt adja, amit érez, amit tapasztal. Amikor kérdéseket tesznek fel, kívülről idézi Keresztes Szent János műveit – amint ezt gyakran teszi a rekreáció idején is, mert ezt éli.

Ily módon Teréz egy kissé jobban meghatározza tanítását, azonban mindig aggodalmak közepette, környezetének ellenállása és a szentmiséken hallott prédikációk miatt. Az ő tanítása új. Homályos szemlélődésben felfedezte a Szeretet Istenét. Homályos felfedezés, de természetszerűen valósul meg, és mélységes meggyőződést támaszt benne: Isten a Szeretet. Elmondhatja: „Minden isteni tulajdonságot a Szereteten keresztül látok, az ő irgalmán át”, Istenben csak ez van.

Ezt a keresést a homályban folytatja. Teréz csak akkor fejt ki tapasztalatát, amikor kötelezik rá, akár a novíciák részére, akár később, amikor kéri élettörténete megírását. Rendszerint az éjszakában él. Mondhatjuk, hogy egyfajta sűrű, ragadós sötétségben van, és ez a szellem tisztulása. Ezt a tisztulást nem annyira éles, eleven szenvedések okozzák – biztos ezekből is volt néhány –, inkább a köd, a mocsár, amelyben megreked anélkül, hogy haladni tudna. Ez a megpróbáltatás szorongásban tartja, ugyanakkor a megtalált bizonyosságok alapvetően Isten felé vonzzák. Valamiféle ellentmondás van a bűn és az önmagában és környezetében megtapasztalt hajlamok fokozatos felfedezése, s ugyanakkor Isten felfedezése között.

Az az Isten, akit Teréz felfedez, a Szeretet Istene. Ugyanakkor maga körül és még a Kármelben is azt látja, hogy nem ismerik Istent. A Szeretet Istenét nem ismerik! Az igazságosság Istenét

ismerik, aki ad annak, aki ad, és keresik az érdemszerzést. Teréz azonban azt gondolja, hogy ezt nem így kell megközelíteni. Isten szeretet, Isten irgalmasság. Nos, mi is az irgalmasság? Isten szeretete, amely minden igényt és minden jogot meghaladva adja magát. A Tridenti Zsinat azt mondja, hogy Isten kétféleképpen osztogatja adományait: igazságosság szerint, vagyis megjutalmazza az érdemeket, és irgalmasság szerint, vagyis minden érdemen túl. Ekkor saját természetének engedelmeskedik, mert ő a Szeretet, az önmagát árasztó Jóság, szüksége van arra, hogy adja önmagát, örömét leli abban, hogy adja önmagát.

Teréz olvassa az evangéliumot, s kit talál benne? Mária Magdolnát: mivel sokat megbocsátottak neki, nagyon szeretett. Teréz látja a tékozló fiút is, és a családapa örömét, amikor visszafogadja, mert ez alkalom számára, hogy adjon. „Nagyobb öröm van a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igazon, akinek nincs szüksége megtérésre.” Itt nem a bűn dicsőíti meg Istent. Ami megdicsőíti és „kedvére van” az, hogy adhatja önmagát, és ingyen adhatja önmagát. Lám, ezt fedezi fel Teréz: Istennek az szerez örömet, hogy ingyenesen adhat az igazságosságon túl, saját igénye és természete szerint, ami a szeretet, és nem az érdemek szerint. Teréz fájdalmasan tapasztalja környezete ellenállását a megvilágosodása, igényei, és a maga körül látott gyakorlat közötti ellentétet. Könyvelnek Istennel: amikor a téged megítélő örök Atya elé kerülsz, megnézi érdemeid listáját. Ennyi búcsút nyertél, ennyi érdemed van, tehát itt a helyed. Teréz azt mondja: „Tartózkodni fogok attól, hogy érdemeimet soroljam, csak a mi Urunk érdemeire fogok hivatkozni. Nekem semmim

sem lesz, semmit sem akarok felmutatni, hagyni fogom, hogy a Jóisten úgy szeressen, ahogyan akar”. És hozzáteszi: „Ezért lesz olyan jó fogadtatásban részem...” Íme, ez tanításának központi magva.

(Részlet Boldog Marie-Eugène OCD: Szereteted velem növekedett c. most megjelent könyvéből)

300 ÉVE AVATTÁK SZENTTÉ ÉS 100 ÉVE EGYHÁZDOKTORRÁ KERESZTES SZENT JÁNOST

KÁRMELHEGY

Hogy mindent ízlelhess,
ne keress ízt semmiben,
hogy mindent tudhass,
ne keress tudást semmiben,
hogy mindent birtokolhass,
ne kíváncsi birtokolni semmit,
hogy minden lehess,
ne akarj semmiben
semmi lenni.

Hogy elérj, amit nem ízlész,
járd arra, ahol nem ízlész,
hogy elérj, amit nem tudsz,
járd arra, ahol nem tudsz,
hogy elérj, ami nem a tiéd,
járd arra, ahol semmid sincs,
hogy elérj, ami nem vagy,
járd arra, ahol te nem vagy.

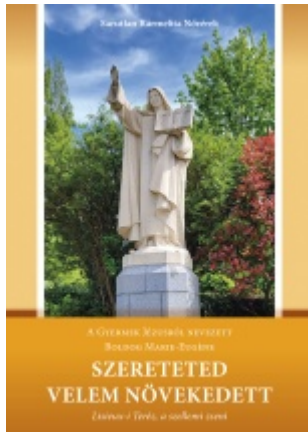
Amint valaminél elidőzől,
már nem mész a Mindenhez;
hogy mindenben a Mindenhez
eljuss, a Mindenben mindent
el kell engedni.
És ha eljutsz odáig,
hogy Minden a tiéd,
legyen a tiéd,
anélkül, hogy bármit is
kívánnál.

Ebben a kiüresedésben
találja meg a lélek
a nyugalmat,
mert – mivel semmihez
nem kötik szenvedélyei –
semmi nem fárasztja őt
felfelé, és semmi nem
nyomja lefelé, mert
ő alázatának központjában van.

(Keresztes Szent János verse szó szerinti fordításban)

Legújabb könyveinkből:

BOLDOG MARIE-EUGÈNE OCD:

SZERETETED VELEM NÖVEKEDETT
LISIEUX-I TERÉZ, A SZELLEMI ZSENI

A Gyermeke Jézusról nevezett Boldog Marie-Eugène kármelita atya (1894-1967) egész életén át szívén viselte, hogy bemutassa Lisieux-i Szent Teréz egyszerű és mély tanítását, amelynek kiváló értékét és egyetemes voltát már jóval egyháztanítóvá nyilvánítása előtt fölfedezte. Mély meggyőződéssel vallotta, hogy Lisieux-i Szent Teréz „teljes erővel lép be minden idők nagy spirituális mestereinek családjába”. Tanítása alkalmas arra, hogy a Kármel lángját továbbadja mindazoknak, akik az

evangéliumi igazság és egyszerűség kalandjára vágnak.

Boldog Marie-Eugène atya a terézi üzenet szívébe, Isten irgalmas szeretetének tapasztalatába vezet bennünket. Ezzel a lelki gyermekésg útjának alapjait rakja le előttünk, hogy mi is Kis Szent Teréz tanítványává váljunk.

Újra megjelent!

PAVEL SYSSOEV OP:

ZSEBDÉMONOK

Vannak nagy démonok, akik a bűnre csábítanak, és vannak kisebbek, a zsebdémonok, a kis hétköznapi kísértések inspirálói... Az egyikük a mobiltelefon formáját ölti magára, egy másik azt sugallja, hogy halasszuk el a teendőket holnapra, egy harmadik pedig arra készíti, hogy kijelentsem: „Nem én voltam!” Úgy tesznek, mintha ártalmatlan, pajkos társaink lennének, mégis arra törekednek, hogy elgáncsoljanak bennünket az élet-szentségre vezető úton.

Pavel atya humorral és lelki vezetőként szerzett tapasztalatai segítségével világít rá azokra a szokásainkra, amelyek alattomosan eltávolítanak minket az igazságtól és Krisztustól. Egyszerű megoldásokat javasol, hogyan tudjuk semlegesíteni ármánykodásait, és száműzni őket a zsebünkbe és a szívünkbe.

Pavel Syssoev atya negyvenhét éves orosz származású konvertita, domonkos szerzetes, a Marseille-i kolostor perjele.

FRANÇOIS BUSTILLO:

KELJÜNK ÁT A TÚLSÓ PARTRA!
EGY MEGÚJULT SZERZETESI ÉLET FELÉ

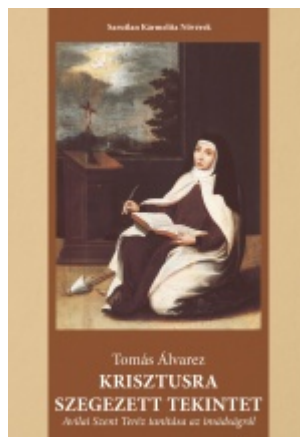
A keresztyén értékrendtől eltávolodott és elvilágiasodott társadalmunk manapság gyakran megkérdőjelezi és elutasítja a szerzetesi életmódot. Vajon ez azt jelenti, hogy már nincs többé mondani-valója, nem vonzó és értelmet adó a mai fiatalok számára?

A szerzetesi élet krízisről krízisre, megtérésről megtérésre alakul, fejlődik. Olykor új felismerések születnek, amelyek útmutatóként kívánnak szolgálni, de csupán reakciós tünetek és önkényes megalkuvások, amelyek célja, hogy megmentsék a szerzetesi életet, miközben azt kockáztatják, hogy eltávolodnak az evangéliumtól.

Újra fel kell fedezni a szerzetesi nyelvét, mivel a szerzetesek tudják, hogy a szeretetteljes testvéri közösség az ő tartós életterük. Erről a pontról lehet átkelni a túlsó partra, ahogy Jézus gyakran mondta tanítványainak. Jézus szavára kell odafigyelni, amely bátor karizmatikus megújulásra ösztönöz.

A szerző minorita szerzetes, 2021 óta Korzika püspöke.

TOMÁS ÁLVAREZ:

KRISZTUSRA SZEGEZETT TEKINTETTEL
AVILAI SZENT TERÉZ TANÍTÁSA AZ
IMÁDSÁGRÓL

„...véleményem szerint nem más a belső ima, mint bensőséges kapcsolat fenntartása oly módon, hogy sokat vagyunk egyedül Azzal, Akiről tudjuk, hogy szeret minket.” (Avilai Szent Teréz)

Tomás Álvarez, spanyol sarutlan kármelita szerzetes, Avilai Szent Teréz írásainak és tanításának legjobb ismerője és tudományos kutatója. Számos publikációja közül legnépszerűbb könyve Terézről a Kalauz a Várkastély belsejéhez.

A kármelita könyvek megrendelhetők:

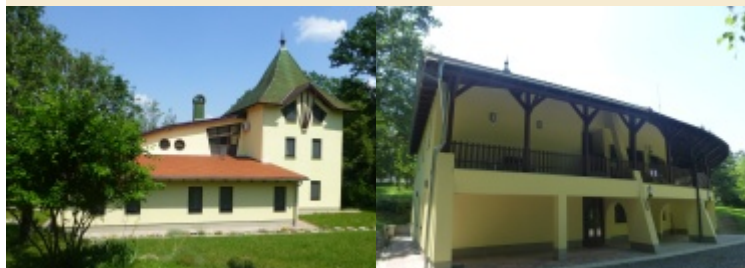
A www.karmelita.hu honlapon keresztül, vagy e-mailben a csoki.karmelita@gmail.hu címen. Üzenetrögzítő: +36 30 341 3930 A kármelita nővérek korábban megjelent könyveiről és kiadványairól szintén a honlapon tájékozódhat.

KÁRMELHEGYI LEVELEK

Lelkigyakorlatok a Kármelben

Nagy öröm számunkra, hogy sokan eljönnek, és részt vesznek a kolostorunkban tartott lelkigyakorlatokon. Szervezett lelkigyakorlatainkról honlapunkon tájékozódhatnak (www.karmelita.hu)

HÓREB LELKIGYAKORLATOS HÁZ

Szeretettel várjuk az elcsendesedni vágyókat kolostorunk vendégházába!

Hogy nővérközösségünk liturgikus imádságába minél többen bekapcsolódhassanak, és hogy másokkal is megoszthassuk a csendnek, és az Úrral való találkozásnak ezt a kitüntetett terét, két évvel ezelőtt a korábban oltáriszobára használt épületünket vendégházzá alakítottuk és kibővítettük.

Az így kialakított Hóreb vendégházban 15 szoba, és előadóterem áll a lelkigyakorlatozók rendelkezésére.

Kézműves csokoládéinkból

Csokoládé mini táblák 15 db-os kiszerelésben

Mártott narancshéj és gyömbér

Díszdobozos bonbon

35 g-os táblás tej- és étcsokoládé

Trüffel golyók tej- és fehér csokoládéból – 10 db-os csomagolásban

Kézműves csokoládéink megrendelhetők honlapunkon, a www.karmelita.hu címen

ADOMÁNYOK, SZJA 1%

Mindenszentek Kármelért Alapítvány

Számlaszám: 10918001-00000069-06290006

Adószám: 18177662-1-02

Az alapítvány a Sarutlan Kármelita Nővérek magyarországi közösségét segíti abban, hogy kolostoruk mellett lelkeségi központot tartsanak fenn azok számára, akik imádságos csöndre, a kármelita lelkeség megélésére törekkenek a világban, közösen imádkozva a nővérekkel.

Hálás köszönetet mondunk adományozóinknak. A nővérek mindnyájukat szeretettel hordozzák imáikban.

AMI A KÁRMELBEN VÁRJA ÖNT:

- Csend és imádság Isten jelenlétében
- Közösségünk imaháttere
- A természet szépsége

A kolostor napirendje:

Hétköznapi napokon és szombaton:

5.45: matutinum és laudes; **7.00:** belső ima;
8.00: szentmise; **12.00:** déli imaóra;
17.00: belső ima; **18.00:** vesperás; **20.05:** kompletórium
(szombaton **19.30:** kompletórium és vigília)

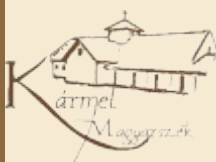
Vasárnap:

8.00: laudes; **10.00:** belső ima **11.00:** szentmise;
12.15: déli imaóra; **17.00:** belső ima;
18.00: vesperás; **20.05:** kompletórium

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A MAGYARSZÉKI SARUTLAN
KÁRMELITA NŐVÉREK HÍRLEVELE

7396 Magyarorszáki, Kármelita kolostor 1.

Üzenetrögzítő: +36 30 341 4939 • www.karmelita.hu